

[Victor Larsen.]

hele den Del af Skoleaaret, hvor det viser sig, at Arbejdsløsheden er i særlig Grad fremherskende.

Men derfra og til at komme ind paa Overvejelser i Retning af at udvide denne Bespisning til at omfatte alle Børn, altsaa ogsaa Børn fra bemidlede Hjem, synes for mig at være et voldsomt Spring. Sundhedsstyrelsen har udtalt, at den for sit Vedkommende ønsker en saadan Udvidelse af Bespisningen; den gør det ud fra den Betragtning, at ogsaa Børn fra bemidlede Hjem meget ofte faar en Kost, der ikke er hensigtsmæssig. Ministeren udtalte herom i sin Forelæggelsestale, at Spørgsmaalet vil blive taget op til Overvejelse inden for Regeringen, eventuelt efter at Befolkningss Kommissionen har udtalt sig om det. Jeg tror, det vilde være klogt, om man standsede ved Overvejelserne. Jeg ved ikke, om det skal kaldes demokratisk at bespise samtlige Børn i dette Land, men hvis det er Tilfældet, saa er det min Opfattelse, at Samfundet i sin hæslende Iver efter at demokratisere i Virkeligheden forflygtiger Begrebet Hjemmet. Hjemmets Opgave er jo dog fornemmelig at tage sig af Børnene, og der, hvor man økonomisk er i Stand til det, forekommer det mig, at man ogsaa skal have Lov dertil.

Hvis Kommunalbestyrelsen vilde sætte ind paa noget Punkt, og hvis Regeringen vilde sætte ind paa noget Punkt, tror jeg, man skulde gøre det paa den Maade, at Skolen sørgede for at sprede Kundskaber og give Oplysning om den bedst mulige Ernæring, men at gaa til en Bespisning af samtlige Skolebørn, vilde efter min Mening ikke blot være meget dyrt, men ganske uhensigtsmæssigt. Derimod kunde man maaske udvide Bestemmelserne med Hensyn til Skolebespisning derhen, at man stillede et Beløb til Raadighed pr. Dag til Sødmælk, at man f. Eks. sagde til Kommunerne, at Staten var villig til for sit Vedkommende at ofre et Beløb, der saa skulde bruges til $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ Liter Sødmælk til de Børn, hvis Forældre kunde ønske det.

Hvad angaar Lovforslagets §§ 21—23, som jeg refererer til den oprindelige Forsogslovs §§ 305—307, vil jeg gerne bemærke, at den almindelige Administration efter disse Regler ikke bliver lettere. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Villumsen saaledes, at det ærede Medlem henviste os Konservative til at tale med de arbejdsløse — saa vilde vi faa et ganske andet Syn paa dette Lovforslag og disse Paragraffer. Og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at der efter det ærede Medlems

Mening ikke var Tale om en Svækkelse af de oprindelige Paragraffer. Deri er jeg ganske uenig. § 305 taler om Personer, der ved svingagtig Optræden tilsniger sig Kommunehjælp, § 306 taler om Tilfælde, hvor en Person ved uordentlig Livsførelse, ved uforvarselig Økonomi, ved urimelig Opgivelse af Stilling eller Arbejde uden rimelig Aarsag nægter at tage Arbejde. I alle disse Tilfælde er der aldeles ikke Tale om arbejdsløse i almindelig Forstand, men om Personer, der er kommet paa Kant med Loven.

Derfor forstaaer jeg ikke det ærede Medlem Hr. Villumsen helt, for det kan dog vist ikke være det ærede Medlems Mening, at man har nogen som helst Interesse i at beskytte eller skabe Særfordele for saadanne Mennesker. Jeg er i den Henseende af ganske samme Opfattelse som den, De samvirkende Sogneraadforeninger har givet Udtryk for, og jeg maa tilstaa, at jeg har lidt ondt ved at forstaa, at de betydelige Lempelser, der her er Tale om, skulde skabe Klarhed. For saa vidt kunde man sige, at hvis man foretog Skærper, vilde det ogsaa skabe Klarhed. Vi er Tilhængere af at skabe Klarhed, men vi kan ikke indse, at der er Brug for nogen som helst Lempelse i disse Tilfælde, hvor der, som sagt, aldeles ikke er Tale om arbejdsløse i almindelig Forstand, men om Personer, som man ønsker at bringe ind paa en regelmæssig Livsførelse, ind under saadanne Former, at de kan blive gode Samfundsborgere.

Vi kunde derimod tænke os at stille Ændringsforslag, som jeg naturligvis ikke paa nærværende Tidspunkt vil sætte stærkt op, men jeg maa dog sige, at hvad angaar Spørgsmaalet arbejdsu villige Personer, kunde vi meget vel tænke os at give de sociale Udvalg Bemyndigelse til at nægte Hjælp, saafremt den paagældende nægter at modtage et tilbudt kommunalt eller privat Arbejde eller et Arbejde, som er anvist af et offentligt Arbejdsanvisningskontor eller af Bestyrelsen for den Arbejdsløshedskasse, hvoraf den paagældende er Medlem.

Hvad angaar Lovforslagets § 24, maa jeg som tidligere i høj Grad betvivle, at den er tilstrækkelig over for Alimenter. Her synes det mig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Villumsen var, for at tale populært, ude at svømme. Det ærede Medlem sagde, at de nuværende Bestemmelser meget vel kunde bruges over for Alimenterne, saaledes at der ikke blev Tale om større Tab. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at Tabene paa Alimenter aldrig har været saa store som netop under den nuværende Lovgivning. For indeværende Aar er de budgetteret til